

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Igor Cioclea,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Cioclea împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/244, intervenienți accesorii Vicol Liuba, Vicol Rodica și Vicol Rosabela-Amira cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 2ra-1029/23
NR. PIGD 2-20063135-01-2ra-21072023)*

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art. 432, alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023). Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. Maria Muruianu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. Iurie Cotruță, Ion Țurcan, Lliuba Pruteanu,

19 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Igor Cioclea.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 iunie 2020, Igor Cioclea, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr. 55/244 (în continuare ACC nr. 55/244), prin care a solicitat anularea și/sau declararea nulității absolute a tuturor contractelor care se referă la locul de parcare nr. 0, și anume: contractul de comodat pentru parcare nr. 0 și a acordului adițional la contractul de comodat pentru parcare nr. 0 privind prelungirea termenului contractului de comodat pentru parcare nr. 0 și a oricăror altor contracte care ar permite folosirea locului de parcare nr. 0.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că administratorul ACC nr. 55/244 în complice cu consiliul de administrație ACC nr. 55/244 și consiliul parcării ACC nr. 55/244 au oferit în mod ilicit dreptul de folosință asupra locului de parcare nr. 0, făcând referire la nerespectarea deciziei colective a ACC nr. 55/244, în care s-a decis că membrii asociației care vor beneficia de parcare auto urmează să contribuie cu câte 16000 de lei la fondul special denumit „Fond achiziție teren parcare”, pentru a cumpăra terenul cu nr. cadastral XXXXXX, suprafața de 0,0692 ha, cu prețul de 10000 de euro, întocmită în procesul-verbal nr.3/2012 al Adunării generale a membrilor ACC nr. 55/244 din 31 martie 2012.

3. În opinia reclamantului nu sunt prezente acte sau documente care ar clarifica cum a apărut locul de parcare liber pentru a putea fi distribuit și cui îi aparține această decizie. Nu sunt prezentate acte confirmative a comodatului care atestă că este membru al ACC nr. 55/244 și că îndeplinește criteriile necesare și/sau obligatorii pentru dobândirea unui loc de parcare.

4. Reclamantul a menționat că, administratorul ACC nr. 55/244 în complice cu consiliul de administrație ACC nr. 55/244 și consiliul parcării ACC nr. 55/244 au contribuit la prejudicierea ACC nr. 55/244 începând din anul 2012 până în prezent. Contractele pentru locul de parcare nr. 0 sunt încheiate în mod fictiv, ilegal și infracțional cu scopul de a crea iluzie a temeiniciei și legalității de folosire a locului de parcare nr. 0.

5. În continuare a enunțat că până la depunerea cererii de chemare în judecată, nu a recepționat de la ACC nr. 55/244 niciun răspuns și nicio

informație expusă mai sus și/sau solicitate în cererea sa din 14 martie .2020. ACC nr. 55/244 practică multe scheme vicioase și ilicite dintre care și îngrădirea accesului la informație cu scopul de a proteja infracțiunile comise, or, până la moment nu i-au fost oferite informațiile care au tangență directă cu locul de parcare nr. 0.

6. În ședința de judecată din 07 octombrie 2021, reclamantul Igor Cioclea a înaintat cererea de concretizare a pretențiilor împotriva ACC nr. 55/244, intervenienți accesorii Vicol Liuba, Vicol Rodica și Vicol Rosabela-Amira, prin care a solicitat:

- repunerea în termen a prezentei cereri;
- constatarea faptului că Adunarea generală a utilizatorilor parcării ACC nr.55/244 este o entitate juridică inexistentă, care nu prezintă subiect de drept (respectiv deciziile adoptate în cadrul acestei adunări nu pot produce efecte juridice), nu este prevăzută în Statutul ACC nr.55/244 și nici în organele de administrare ale asociației;

- constatarea faptului că Adunarea generală a membrilor ACC nr.55/244 din 29 mai 2016 a fost desfășurată în lipsa cvorumului cu încălcarea normelor imperative și falsificarea procesului-verbal nr.7/2016 din 29 mai 2016;

- constatarea faptului că suma achitată pentru terenul cu nr. cadastral XXXXXX, suprafața de 0.0692 ha, conform contractului de vânzare-cumpărare este de 588965,60 de lei (aproximativ 36000 de euro). Totodată, conform contribuțiilor personale câte 16000 de lei (1000 de euro) pentru fiecare loc de parcare rezultă că au contribuit doar 36.8 (588 965/16000) din care 109 membri ai ACC nr. 55/244 la procurarea terenului nominalizat. Astfel, cota parte care revine fiecărui investitor (inclusiv Igor Cioclea) este de 0.0019 ha (0.0692 ha/36 persoane);

- recunoașterea dreptului de proprietate și a cotei-părți a lui Igor Cioclea în proprietatea comună a terenului cu nr. cadastral XXXXXX cu suprafața de 0.0692 ha în temeiul contribuției financiare personale de 1000 de euro ale lui Igor Cioclea la procurarea terenului nominalizat pentru locul de parcare care se micșorează în mod ilegal și nejustificat prin crearea locurilor noi de parcare;

- anularea și/sau declararea nulității contractelor care se referă la folosirea gratuită a locului de parcare nr. 0, amplasat pe terenul cu nr. cadastral XXXXXX și suprafața de 0.0692 ha, situat adiacent blocului locativ de pe adresa șos. XXXXXX, mun. XXXXXX, și anume: „Contractul de comodat nr.45 din 10 mai 2016”, „Act de transmitere a locului de parcare nr. 0 din 02 martie 2020”, „Acordul adițional din 10 mai 2020 la Contractul de comodat nr.45 din 10 mai 2016”. (f.d. 197-199, vol. I)

7. Prin hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins din lipsă de temei cererea de chemare în judecată depusă de Igor Cioclea împotriva ACC nr. 55/244, intervenienți accesorii Vicol Liuba, Vicol Rodica și Vicol Rosabela-Amira cu privire la declararea

nulității actului juridic. S-a încasat de la Igor Cioclea în beneficiul ACC nr. 55/244 cheltuielile de judecată în sumă de 2500 de lei.

8. La 17 decembrie 2021 și ulterior la 15 mai 2022, Igor Cioclea a declarat apel împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi soluții de admitere integrală a acțiunii.

9. Prin decizia din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Igor Cioclea și s-a menținut hotărârea din 23 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Cioclea împotriva ACC nr. 55/244, intervenienți accesorii Vicol Liuba, Vicol Rodica și Vicol Rosabela-Amira cu privire la declararea nulității actului juridic.

S-a încasat de la Igor Cioclea în beneficiul ACC nr. 55/244 cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 de lei.

10. Pentru a decide astfel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma motivelor invocate în apel, cât și a materialelor cauzei, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, adoptând o hotărâre legitimă în corespundere cu cerințele legii.

11. La acest aspect, instanța de apel a remarcat că, deși reclamantul-apelant Igor Cioclea a pretins la declararea nulității absolute a contractului de comodat nr. 45 din 10 mai 2016, acesta nu a făcut dovada interesului său fie născut sau actual, în vederea declarării nulității contractului de comodat, în sensul art. 217 alin. (1) din Codul civil, având în vedere faptul că dreptul de proprietate și administrare al locului de parcare aparține ACC nr.55/244, care în virtutea acestui drept are prerogativa de a oferi în folosință membrilor asociației locurile de parcare.

12. La fel, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiate și cerințele reclamantului Igor Cioclea cu privire la declararea nulității contractului de comodat nr. 45 din 10 mai 2016 și a actelor subsecvente ce rezultă din încheierea acestuia, fapt reținut și de către prima instanță, care a stabilit în mod corespunzător circumstanțele cauzei și corect a dat apreciere normelor de drept material și procedural aplicabile prezentului litigiu, or, din dispozițiile art. 220 alin. (1) din Codul civil, rezultă că sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care contravin normelor imperative, adică acelor norme care prescriu în mod expres o conduită obligatorie, o obligație de la care subiectul nu se poate sustrage sau nu o poate ocoli (norme onerative), sau care, prin dispoziția lor, interzic săvârșirea unor acțiuni (norme prohibitive). Întrucât norma dată are ca finalitate ocrotirea valorilor fundamentale ale societății și a fost instituită în interes general, sancțiunea

pentru încheierea actelor juridice care contravin ordinii publice sau bunelor moravuri este nulitatea absolută.

13. La caz, instanța de apel a reiterat că la încheierea contractului de comodat nr. 45 din 10 mai 2016 în cumul cu celelalte înscrisuri administrate la materialele cauzei, au fost respectate cu strictețe exigențele de validitate prescrise de lege pentru încheierea unor astfel de contracte. În aceste condiții, este stabilit cert că ambele părți (ACC nr.55/244 și Vicol Liuba) și-au manifestat consimțământul întru întocmirea contractului de comodat nr. 45 din 10 mai 2016.

14. Astfel, instanța de apel a considerat ca întemeiată și poziția instanței de fond precum că normele de drept material invocate în susținerea acțiunii privind caracterul fictiv al actelor juridice contestate de reclamant nu își găsesc aplicabilitate cu privire la contractul de comodat nr.45 din 10 mai 2016 și la acordul adițional, deoarece nu se atestă circumstanțe că la încheierea acestor acte, părțile nu ar fi avut intenția să transmită gratuit locul de parcare nr. 0 și să prelungească pe o durată nedeterminată termenul din acest contract. Dimpotrivă, se constată contrariul, și anume manifestarea de voință expresă a părților în acest sens.

15. Referitor la pretenția privind constatarea nulității absolute a tuturor actelor juridice ce ar permite folosirea locului de parcare nr.0, instanța de apel a indicat că această cerință, la fel, este neîntemeiată din motivul că este o pretenție accesorie în raport cu pretenția privind constatarea nulității absolute a contractului de comodat, în privința căreia instanța de fond just a respins-o.

16. De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a considerat ca fiind lipsite de temei juridic și suport probator și pretențiile cu privire la constatarea faptului că „Adunarea generală a utilizatorilor parcării ACC nr. 55/244” este o entitate juridică inexistentă, care nu prezintă subiect de drept (respectiv deciziile adoptate în cadrul acestei adunări nu pot produce efecte juridice) și nu este prevăzută în Statutul ACC nr. 55/244 și nici în organele de administrare ale asociației, deoarece rezultând din dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 13 din 30 martie 2000, adunarea generală a membrilor (reprezentanților) asociației de coproprietari este organul superior de conducere al asociației și se convoacă în modul stabilit de statutul ei, iar alin. (3) și (4) stabilește că, numărul de voturi al fiecărui proprietar corespunde numărului de locuințe (încăperi) ce îi aparțin.

17. În context, reiterând dispozițiile art. 26 alin. (1), (3) și (4) și art. 27 art. (1) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 13 din 30 martie 2000, instanța de apel a relevat că, condiția de bază de transmitere a spațiului destinat parcării automobilului în baza contractului de comodat, era ca beneficiarul, adică comodatarul să aibă calitatea de membru al ACC nr. 55/244, adică să dețină cu drept de proprietate un bun imobil în blocul de

pe șos. XXXXXX, mun. XXXXXX. Or, utilizatorii parcărilor sunt membri ai ACC nr. 55/244 și sunt în drept de a participa la adunarea generală.

18. În ceea ce privește lipsa cvorumului la adunarea generală a membrilor ACC nr. 55/244 din 29.05.2016 și ilegalitatea procesului-verbal nr. 7/2016 din 29 mai 2016, instanța de fond corect a punctat că la adunarea generală din 29 mai 2016 au participat 76 membri din numărul total de 109 voturi, iar 2/3 din 109 constituie 72,6%, în consecință la adunarea generală din 29 mai 2016 au participat mai mult de 2/3 din numărul total de voturi, fiind întrunite condițiile desfășurării adunării generale prevăzute la art. 27 din Legea condominiului în fondul locativ nr. 13 din 30 martie 2000. Or, conform art. 27 alin. (4) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 13 din 30 martie 2000, adunarea generală este deliberativă dacă la ea sunt reprezentate cel puțin 2/3 din numărul total de voturi.

19. La fel, instanța de apel a punctat și concluziile primei instanțe în partea ce ține de respingerea, ca având un caracter declarativ și neprobat, a pretențiilor înaintate de Igor Cioclea, precum că suma achitată în mărime de 16000 de lei (echivalentul a 1000 de euro) constituie o contribuție financiară personală la procurarea terenului nr. cadastral XXXXXX, suprafața de 0.0692 ha și respectiv deține o cotă-parte din acest teren, or, conform pct. 2 al contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 23 mai 2012, între SRL „Ranitex-Com” și ACC nr. 55/244, prețul total al bunului înstrăinat constituie 620000 de lei, din care prețul terenului constituie 588965,60 de lei și prețul încăperii nelocative este de 31034,40 de lei.

20. Referitor la pretenția privind recunoașterea dreptului de proprietate a lui Igor Cioclea asupra cotei părți în proprietatea comună a terenului cu nr. cadastral XXXXXX și suprafața de 0.0692 ha în temeiul contribuției financiare personale de 1000 de euro la procurarea terenului nominalizat pentru loc de parcare, instanța de apel a menționat că aceasta reprezintă o cerință complementară celor enunțate anterior, având un caracter formal, nefiind bazată pe anumit suport probatoriu, și nu a fost invocată vreo circumstanță de fapt sau de drept care ar permite instanței de a admite cerința respectivă.

21. În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond la judecarea cauzei a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

22. Împotriva deciziei instanței de apel, la 14 iulie 2023, Igor Cioclea a declarat recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu rejudecarea cauzei și admiterea acțiunii inițiale și cea de concretizare. (f.d.157-160, vol.II).

23. În motivarea recursului, Igor Cioclea a menționat că, decizia instanței

de apel este neîntemeiată, arbitrară și pasibilă de a fi casată, întrucât prin decizia instanței de apel i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO, fiind emisă superficial, fără a se expune asupra problemelor menționate în cererea de concretizare a acțiunii și în apelul motivat, precum a ignorat faptul că există dovezi cu privire la achitarea sumei de 16000 de lei și îndeplinirea obligațiilor contractuale.

24. A indicat că instanța de apel a manifestat lipsă de imparțialitate și egalitate privind calitatea părților la proces și chiar nu a contribuit la elucidarea circumstanțelor importante ale cauzei, și anume a ignorat faptul că la materialele dosarului există dovezi de ordin economic (documente contabile, ordine de încasare, fluxuri bănești asupra Fondului de achiziționare a terenului de parcare, rapoartele cenzorului), care confirmă faptul că pentru locul de parcare nr.0 a fost achitată suma de 16.000 de lei și respectiv, deține cotă-parte din acest teren.

25. Recurentul a obiectat și poziția instanței de apel în partea respingerii cerinței înaintate precum că contractul de comodat nr. 45 din 10 mai 2016 și actele subsecvente ce rezultă din încheierea acestuia au fost emise de către o entitate juridică inexistentă (Adunarea generală a utilizărilor parcării ACC nr.55/244), or, faptul dat a fost constatat prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-2021/19 din 05 decembrie 2019 (f.d. 171, vol.), în care s-a menționat că în statutul asociației sunt stipulate organele de administrare ale asociației de coproprietari: adunarea generală și consiliul de administrare, nefiind prevăzută adunarea generală a utilizărilor parcării. În acest sens, Adunarea generală a utilizărilor parcării a ACC 55/244 reprezintă o entitate juridică inexistentă, care nu reprezintă obiect de drept, ba mai mult această adunare s-a desfășurat cu încălcarea normelor imperative, fapt constatat și de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în cauza irevocabilă, nr. 2-476/17 din 08 iulie 2017 (f.d. 117, vol. I). Totodată, aceste fapte sunt demonstrate prin probele anexate la dosar, printre care se regăsește și consemnarea făcută de către administratorul asociației, în care se indică că „cei 20 membri prezenți la întrebarea nr. 9 privind confirmarea și aprobarea deciziilor luate la adunarea utilizatorilor parcării au votat în lipsa împuternicirilor pentru cei 58 de membri care au plecat”, dovezi clare ce confirmă lipsa cvorumului și a falsurilor consemnate în procesul-verbal nr. 7/2016.

26. În concluzie, recurentul a precizat că instanța de apel la examinarea cauzei a aplicat eronat normele de drept, iar soluția adoptată a fost bazată pe circumstanțe contradictorii.

27. Curtea Supremă de Justiție, la 27 iulie 2023, a expediat în adresa intimaților copia recursului declarat de Igor Cioclea, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire și avizul de recepție, anexate la materialele dosarului.

28. La 17 august 2023, ACC nr.55/244 a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului înaintat de Igor Cioclea

(f.d.170-171, vol.II).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

30. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), enunță că:

„(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

31. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

32. Recursul declarat de Igor Cioclea, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii acestuia.

Astfel, la momentul depunerii și examinării admisibilității prezentului recurs, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

33. Art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„ (1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

34. Art. 432 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„ (1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

35. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023):

„ Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Igor Cioclea, s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 14 iulie 2023. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 martie 2023 și expediată în adresa recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 17 mai 2023. (f.d. 145, vol. II)

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

38. Astfel, procedura admisibilității recursurilor va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursurilor, la caz, 13 februarie 2023.

39. Din analiza recursului declarat rezultă că Igor Cioclea a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând că recurentul a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.(2) – neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată; aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată; aplicarea unei legi care a fost declarată neconstituțională; interpretarea în mod eronat a legii, precum și aplicarea în mod eronat a analogiei legii sau analogiei dreptului, nu a stabilit că normele

aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

41. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând existența circumstanțelor expuse în art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la 14 iulie 2023, și anume, dacă cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; dacă cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, nu le-a stabilit.

42. Subsecvent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție având în vedere că recurentul a invocat temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, normă citată supra, nu a stabilit săvârșirea încălcărilor de către Curtea de Apel Chișinău în măsura în care ar fi dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau ar fi comis erori ce au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Totodată, instanța de recurs nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

43. De altfel, Completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

44. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

45. În speță, Completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

46. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Drept urmare, Completul de judecată reține că argumentele invocate de către Igor Cioclea, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de

drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

48. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază recursul declarat de către Igor Cioclea, ca fiind inadmisibil.

49. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 431 alin. (1), (2), art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Cioclea împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă